

NIEUWSbrief

HOSPICE DIGNITAS

NUMMER 5
JUNI 2019

ONZE GAST VERTELT

Nel Meijners, een opgewekte 73-jarige vrouw, moeder van drie kinderen en oma van zeven kleinkinderen, is ernstig ziek. Ze verblijft sinds enkele weken in hospice Dignitas. Nel voelt zich al helemaal thuis in haar kamer, die de naam Goudsbloem draagt.

Nel had al eerder kanker gehad, maar gelukkig kon de ziekte elke keer worden bedwongen. In het voorjaar van 2017 bleek dat de uitzaaiingen zaten in haar longen, nieren en ruggenwervel. Voor de derde keer moest Nel een serie chemobehandelingen en bestralingen ondergaan. Door alle behandelingen raakte Nel ernstig verzwakt en moest met bijna alles worden geholpen. Haar man Hennie vervulde bijna dag en nacht de rol van mantelzorgers. "Ik hield dit niet meer vol, hoe graag ik het ook had willen doen."

Liefdevolle verzorging

Ook hun huisarts in Opmeer-Hoogwoud zag dat het zo niet langer kon. Gezien de omstandigheden bleek hospice Dignitas de

beste optie. Nel heeft haar kamer gezellig ingericht en voelt zich er thuis. Uitgebreid prijst ze de liefdevolle verzorging door

"Dat m'n man kan overnachten op mijn kamer vind ik echt geweldig."

vrijwilligers en verpleegkundigen. Ze is vol lof over alle faciliteiten, de inzet van de vrijwilligers en de gastvrijheid. "Dat m'n man elke dag kan aanschuiven voor het eten en

zelfs kan overnachten op mijn kamer als hij dat wil, vind ik echt geweldig. En de warme ontvangst van mijn bezoek vind ik ook heel fijn."

Kinderen en kleinkinderen zijn belangrijk in het leven van Nel. Doordat Hennie vrachtwagenchauffeur was, kwam een groot deel van de opvoeding van de kinderen neer op Nel. Ze wijst naar de grote, kleurige pluchen vis in haar stoel en zegt: "Dat is een geschenk van mijn jongste kleinzoon. Hij is zeven. Thuis hebben we namelijk vissen in een aquarium. 'Zo hoeft oma haar vissen niet te missen', zei hij tijdens zijn bezoek. Dat is toch schattig?"

Pluk de dag

Hoelang ze nog te leven heeft? Nel en Hennie kunnen het niet zeggen. Misschien een maand, mogelijk een halfjaar. Nel plukt de dag: "Ik beseft dat ik hier niet meer wegga. Ik heb in overleg met Hennie en de huisarts laten vastleggen hoe ik wil sterven, als het echt niet meer gaat. Ik wil geen pijn meer lijden. Ik kijk nu uit naar de volgende mooie momenten." "Mijn echtgenoot Hennie is binnenkort jarig. Dat vieren we hier in Dignitas, in de familiekamer. Voor mij waarschijnlijk de laatste keer. Ik beleef alles voor het laatst. Gek idee eigenlijk."

Nel Meijners

20 JUNI 1946 – 4 FEBRUARI 2019

**HOSPICE
DIGNITAS**

waar je jezelf mag zijn

OMGAAN MET STERVEN (1)

Mijn ervaringen van een verdiepingsmiddag over omgaan met sterven deel ik graag. Deze middag werd begeleid door Ineke Koedam; zie hiernaast voor meer informatie.

Wat mij het eerst opviel is haar vraag “te onderzoeken welke emotie, in het contact met een gast, van onszelf is?”. Ieder mens, die we ontmoeten, roept iets bij ons op. Om niet vanuit die emotie te reageren, maar

“Onze eigen emoties herkennen en bedwingen.”

vanuit liefde naar een medemens, heeft een ander resultaat tot gevolg! We hebben emoties, we zijn ze niet!
Alles wat de ander bij ons oproept, is

van onszelf. Het is belangrijk om dit te onderzoeken. Om te voorkomen om vanuit eigen emotie te reageren, te handelen! Onze gast te laten, te respecteren in zijn (stervens)proces, houdt in dat we onze eigen emoties herkennen en bedwingen. Leren ontdekken dat we bijvoorbeeld vanuit onze eigen eenzaamheid de eenzaamheid van een ander herkennen! Vanuit dat herkennen kun je geneigd zijn tot handelen en dit kan het (stervens) proces van de ander negatief beïnvloeden! Een leerzame middag die voor mij bekende inzichten weer eens helder naar voren hebben gebracht!

Wim Roskam - ZORGVRIJWILLIGER

OMGAAN MET STERVEN (2)

Onze gasten hebben, in meer of mindere mate, behoefte aan ondersteuning bij spirituele – en levensvragen. In onze kwaliteitszorg hebben wij opgenomen dat wij zorgen voor adequate scholing en training voor onze medewerkers en vrijwilligers.

Onze werkgroep Spirituele Zorg organiseerde in maart 2019 een verdiepingsmiddag over omgaan met sterven. Het thema was: ‘Onze rol aan ‘t sterfbed; over kwaliteiten en dienstbaarheid’. Ineke Koedam, expert levenseinde-ervaring en docent van het Landelijk Expertisecentrum Sterven gaf deze training. Waarom wil je in een hospice werken? Hoe ga je om met het stervensproces van gasten? Belangrijk is kunnen kijken naar eigen verlieservaringen. Dankzij deze middag zijn onze vrijwilligers en medewerkers bewuster geworden over zichzelf en kunnen zij onze gast beter begeleiden. De sfeer was inspirerend en het heeft de saamhorigheid en verbinding tussen hen vergroot.

Yvette Oomen - COÖRDINATOR VRIJWILLIGERS

ONTMOETING

“Bonjour chers collègues!” Zo zijn we ons samen met het thema: “Frankrijk” gestart. Wij, Joke, Astrid en Suzanne, zijn vrijwilligers in ons hospice. Twee maal per jaar organiseren wij een bijeenkomst waarin vrijwilligers en medewerkers elkaar op een ontspannende manier kunnen ontmoeten.

Hartelijk was het ontvangst bij de Pétanque vereniging ‘de Boulezoers’. Iedereen was in stijl gekleed (streepjes, baretten, geel hesje). Er was meteen een Franse sfeer. Fanatiek en enthousiast werd Jeu de Boules gespeeld. Troubadour Frederic voerde ons met zijn “chansons” mee naar Frankrijk. Een buffet maakte het compleet.

Met de activiteiten bedanken we de vrijwilligers en medewerkers voor hun inzet voor onze gasten en de onderlinge samenwerking. We bedenken iets actiefs, want dit versterkt onze teambuilding. We hebben eerder een stadswandeling, uitje in het Zuiderzeemuseum en Kerstshow georganiseerd en denken al na over het volgende thema. Dankzij de Vrienden van

hospice Dignitas is dit mogelijk. Van elke activiteit hopen we dat iedereen geniet. Ook nu is dat weer gelukt!

Suzanne, Joke, Astrid - ACTIVITEITENGROEP